

κίνδυνος μὴ τὸ οἰκοδόμημα καταστράφη ὑπὸ τῶν κυμάτων ἢ τῆς τοῦ ὕδατος διαλυτικῆς δυνάμεως.

Ἀλλ' ἐνταῦθα γεννᾶται καὶ τὸ ζήτημα, ποῖα ποσότης λίθων ἀπαιτεῖται πρὸς στερεὰν οἰκοδομὴν σχετικῶς ὡς πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ πηλοῦ. Ὅθεν ὡς γενικὸν κανόνα δυνάμεθα νὰ θέσωμεν ὅτι ἡ ποσότης τῶν λίθων πρέπει νὰ ἰσαριθμηθῇ πρὸς τὴν ἔκτασιν τοῦ κτιρίου· οὕτως εἰς τοῖχον ἐνὸς κυβ. ποδ. ἔκτασιν ἔχοντος· ἀπαιτοῦνται λίθοι ἐνὸς ὡσαύτως κυβ. ποδ. ὅγκον φέροντες· ὥστε ὁ πηλὸς νὰ πληροῖ μόνον τὰς μεταξὺ τῶν λίθων διαστάσεις καὶ κενά. Ἀλλ' ὑπάρχουν κατὰ τοῦτο καὶ ἐξαιρέσεις πηγάζουσαι οὐ μόνον ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ κτιρίου, τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς φύσεως τῶν λίθων, καθότι ἐὰν οἱ λίθοι εἰσὶν ἐξ ἐκείνων οἵτινες εὐκόλως συνδέονται μετὰ τῆς ἄσπας, δῆλον γίνεται ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ἐλαττώσωμεν αὐτὴν· ἐὰν ὡσαύτως οἱ λίθοι ᾧσιν ἐκ τῶν φύσει μεγάλῃς βαρύτητος, καὶ τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τοῦ κτιρίου πλησιάζει πρὸς τὴν βάσιν αὐτοῦ, τότε προσέτι πρέπει νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ποσότητα τῶν λίθων· αὐτὸ τοῦτο πρέπει νὰ πράξωμεν καὶ ἐπὶ ὑπερορίων καὶ πολυορόφων οἰκοδομῶν. Εἰς δὲ τὰ ὑποδρύχια κτίρια τὰ γινόμενα διὰ κιβωτίων οἱ λίθοι εἶναι καλὸν νὰ τίθενται κατὰ στρώματα, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἕκαστον στρώμα πηλοῦ χρησιμεύει ὡς βάσις τοῦ ἐκ λίθων ἐπιτιθεμένου στρώματος, καὶ οὕτω τὸ κτίριον γίνεται στερεώτερον.

Κατὰ δὲ τὰς παρατηρήσεις τοῦ αὐτοῦ Κ. Χαιδέρου ἡ ἀποσκήρυνσις τοῦ ἐξ ἄσπας πηλοῦ προχωρεῖ ταχέως μέχρι τοῦ ἐνάτου ὡς ἔργιστα μηνός, ὅτε μένει εἰς στάσιν ἕως τοῦ δευτέρου σχεδὸν ἔτους, μετὰ παρέλευσιν τοῦ ὁποῦ προχωρεῖ πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, καὶ ἐν διαστήματι 13 ἐτῶν καθίσταται σχεδὸν σκληρὸς ὡς ψαμμώδης ἢ τιτανώδης λίθος.

Μετὰ τῶν ἄλλων περιέργων ιδιοτήτων ἃς ἔχει ἡ Θηραϊκὴ γῆ σημειωτέον καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων κτιρίων γέννησιν λίθων σταλακτικῶν ἀναφυομένων καθέτως ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, οἵτινες ἀποτελοῦσι μικροὺς κιλύνδρους, καὶ κατ' ἀρχὰς λεπτοὺς ὡς χάρτης καὶ σχεδὸν αἰε συριγγωτούς.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—•••••

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΚΗΡΙΣ, Ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα, ὑπὸ Διον. Κλεόπα καὶ Κωνστ. Κοντογόνου, καθηγητῶν τῆς Θεολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ὁθωνος. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Ν. Ἀγγελίδου 1857. (Ἐξεδόθησαν τὰ τοῦ Ἰαννουαρίου καὶ Φεβρουαρίου δύο φυλλάδια, εἰς 8ον, ἕκαστον ἐκ σελίδων 48.)

Ἐάν τις ψέξῃ ἡμᾶς ὅτι ἐρχόμεθα ὕστεροι τῶν ἄλλων, νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ ἀνωτέρου περιοδικοῦ συγγράμματος, τοῦτο καὶ ἔχομεν ν' ἀντιτάξωμεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι ἐκναλαμβάνομεν καὶ συγκεφαλαιούμεν σήμερον τὴν κατὰ τὴν ἐλευθέραν καὶ δούλην Ἑλλάδα γενικὴν καὶ ὁμόθυμον δόξαν ὑπὲρ

τοῦ μόλις γεννηθέντος τούτου πονήματος (*). Ἡ δὲ δόξα αὕτη, ἣν κατὰ πάντα συμμεριζόμεθα, εἶναι βεβαίως δικαιοσύνη· διότι τὸ σύγγραμμα ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν συντασσόμενον, καὶ ὅπως μάλιστα ἐκδίδεται, θεραπεύει σπουδαιοτάτην ἑλλειψιν τῆς κοινωνίας, ἑλλειψιν περὶ ἧς μικρὸν ἐμερήμευσεν ἄχρις ὥρας καὶ ἡ πολιτεία καὶ τῶν ἰδιωτῶν ἡ πρόνοια, τὴν τῆς διαδόσεως, λέγομεν, τῆς κατὰ Χριστὸν ἠθικῆς καὶ τῶν κυριωτέρων εἰδήσεων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Πολλάκις ἐντυγχάνομεν νέοις σοφοῖς, κατηρτισμένοις μὲν περὶ πᾶσαν γνῶσιν καὶ πᾶσαν ἐπιστήμην, ἀγνοοῦσι δὲ καὶ τὰς στοιχειωδέστερας ἀρχὰς τῆς θρησκείας ἐν ἣ ἐγεννήθησαν καὶ ἀνετράφησαν· γινώσκουσι, παραδείγματος χάριν, καὶ τῶν εὐτελεστέρων θεατροδραμάτων ὑποκριτῶν τὸν βίον καὶ τὰ ξενοφυῆ ὀνόματα, ἀγνοοῦσιν ὅμως τί σημαίνει ἡ καθ' ἑκάστην τελομένη θεία ἱερουργία (**). Ἀλλὰ τί τις ἂν ἔλεγε περὶ ἀνδρὸς πολλὰ μὲν ἐπισταμένου, μὴ εἰδότης δὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδίας πατρίδος;

Ἀρμοδιώτατος δὲ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ *Εὐαγγελικοῦ Κήρυκος*, καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν δημοσιεύεται. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ κατὰ περίοδον ὀρισμένην καὶ συνεχῇ δημοσίευσις τῶν κοινοφελῶν γνώσεων, ἀφρονώτερον ἐπιφέρει καρπὸν ἢ ἡ ἀπὸ καθέδρας διδασκαλία καὶ ἡ δι' ἰδιαιτέρων συγγραμμάτων κοινοποίησις αὐτῶν· διότι, ἐκείνης μὲν εὐ-

(*) Ἡ ἐν Σμύρῃ διωδεκαμελὲς ἐπιτροπὴ τῶν σχολείων, ἐξέδοτο τὴν ἐπομένην πράξιν, τιμῶσαν ἀληθῶς τοὺς ἀδελφοὺς Σμυρναίους, καὶ τὴν σεβασμίαν Μητροπολίτην αὐτῶν.

α Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τῆς ἡ δωδεκαμελὲς Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς Μητροπολίτου Ἀγίου Σμύρνης Κ. Παϊσίου, τὸ πολύτιμον ἐκκλησιαστικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα τὸ ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τῶν ἀξιοτίμων Κ. Κ. Δ. Κλεόπα καὶ Κ. Κοντογόνου, ἀμφοτέρων καθηγητῶν τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Ὁθωνεῖο Πανεπιστημίῳ, καὶ προσδοκῶσα μεγάλῃν τὴν ἐκ τοῦ σοφοῦ τούτου συγγράμματος προσγεννησομένην ὠφέλειαν, ἀπεφάνητο ὁμοψήρως, ἵνα πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ συνδράμωσιν ἀνά ἐν ἡ πλείονα σώματα.

β Ἀπας ὁ ἐν Σμύρῃ καὶ τοῖς περιχώροις ἡμέτερος ἱερὸς Κλήρος οἱ τῶν ἐνταῦθα Μοναστηριακῶν Μετοχίων Ἡγούμενοι, αἱ ἐν τῇ πόλει καὶ ταῖς πέριξ κώμας Ἐκκλησίαι, καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ δημόσια καταστήματα.

γ Κατὰ συνέπειαν συνετάχθη ἡ παρούσα πράξις σήμερον τὴν 30 Ἰαννουαρίου 1857, ἡμέραν τετάρτην μ. μ. ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον τῶν παρευρεθέντων ΚΚ. Παρέδρων, ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν, ἵνα δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἑλληνικῆς ἐφημερίδος *Ἀμαλθείας*, πρὸς τε ἀγαθὴν παράδειγμα καὶ ἄλλων κοινωνιῶν, καὶ πρὸς δίκαιον ἐπαινον τῶν ΚΚ. Συγγραφέων. »

(**) Ἰσως νομίσωσι καλὸν καὶ ἀναγκαῖον μάλιστα οἱ σοφοὶ συντάττει τοῦ *Εὐαγγελικοῦ Κήρυκος* νὰ δημοσιεύσῃ τὴν ἱερουργίαν τῆς θείας λειτουργίας· τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ οὐκ εὐαρεστήσει διὰ τούτου τοὺς πολυπληθεῖς ἀναγνώστας αὐτοῦ.

ἐριθμοὶ οἱ ἀκρεατοί, τούτων δὲ σπανιώτερον ἐκδι-
δομένων, καὶ μάλιστα ἐν Ἑλλάδι ὅπου οἱ κόποι
τῶν συγγραφέων δὲν ἀνταμείβονται, ὀλίγοι οἱ ἀνα-
γνώσται. Τὰ περιοδικὰ ὅμως συγγράμματα, ἅτινα
καὶ τοῦτο ἔχουσι τὸ προτέρημα, ὅτι δὲν κατὰ πο-
νοῦσι τὸν ἀναγνώστην διὰ μακρῶν πραγματειῶν, ἀλ-
λὰ μάλιστα καὶ τὴν περιέργειαν αὐτοῦ διερεθί-
ζουσι διὰ τῆς ποικιλίας, κρούοντα καὶ τῶν βιναι-
σων τὰς θύρας, ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ τὰ φυλλολο-
γῶσι, καὶ ἐν παρόδῳ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νὰ ἀπανθίζωσι
γνώσεις βιωφελεῖς, ιδέας ἀνορθούσας ἄλλας προ-
παχούσας στρεβλὰς καὶ ἐπιβλαβεῖς, καὶ ὑποτυπώ-
σεις ἱκανὰς νὰ ρυθμίσωσι τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πολί-
τευμα τοῦ ἀναγινώσκοντος. Περὶ ἡμῶν δὲ τὰ περιο-
δικὰ συγγράμματα πληροῦσι καὶ ἄλλον μέγαν σκο-
πὸν, τὸν τῆς διαδόσεως τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης
καὶ τῶν ἑλληνικῶν αἰσθημάτων· οὐδὲν ἔθνος μέγα
καὶ ἰσχυρὸν ἐάν μὴ ὁμιλῇ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν, καὶ
μὴ πρεσβεύῃ τὸ αὐτὸ θρησκευμα.

Ἀνεντίρρητον λοιπὸν, ὅτι εἰς ταῦτα πάντα θέ-
λει ἐξαιρέτως συντελέσει ὁ *Εὐαγγελικὸς Κήρυξ*,
ἐν πρίνῳ ἐκ τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν ταῖς δύο
πρώτοις φυλλαδίαις αὐτοῦ. Καὶ μὴ νομίση τις ὅτι
τὰ ἀντικείμενα περὶ ὅσων διέλαθεν ἄχρις ὧρας τοῦ-
λάχιστον, εἰσὶ, καθὼς ἐκκλησιαστικὰ, ἀτερπῆ καὶ
ξηρά· εἰ ἐναντίας οἱ σοφοὶ συντάττει ἀνέμιξαν
ἐπιτηδεύει τὸ ἡδὺ μετὰ τοῦ ὠφελίμου, ποικίλλα
καὶ περίεργα ἐξιστορήσαντες. Εἴθε ἐγκαρτερίσωσιν
εἰς τὸ δυσχερὲς ἔργον ὃ ἀξιοπαίνοις ἀνέλαβον, ὥς
ἀν φωτισθῶσι πολλοὶ καὶ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις!

— 000 —

Περὶ μεθόδου ταχυμαθητικῆς τοῦ ἀναγινώσκειν, γράφει καὶ ἀ-
ριθμεῖν. Ὑπὸ I. H. Κοκκῶν, πρῶτον διπλῶντος τοῦ διδασκαλείου
καὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων κλ. μέλος διαφόρων ἐταιρειῶν κλ.
Ἀθήναι, τόμος X. N. Φιλadelphias 1856.

Ἐάν ἐδίδετο εἰς ἡμᾶς νὰ ἐπονομάσωμεν τὸν αἰ-
ῶνα καθ' ὃν ζῶμεν δι' ἰδιαιτέρου τινὸς γνωριστικοῦ
ἐπιθέτου, ἠθέλομεν ἐπικαλεῖσθαι αὐτὸν *αἰῶνα ταχύ-
τητος*. Καὶ πλέομεν, καὶ ἀνταποκρινόμεθα, καὶ
γεωργοῦμεν, καὶ μυρία ἄλλα ἔργα τελοῦμεν ἐντὸς
χρόνου οὐδὲ κατὰ τὸ πολλοσττημόριον ἴσου πρὸς τὸν
χρόνον ὃν κατανηλίσκομεν ἄλλοτε ἐπ' αὐτῷ τούτῳ.
Μετὰ τέσσαρας ἢ πάντε μῆνας ἡ Εὐρώπη θέλει συν-
δικλιγεσθαι ἐντὸς τινῶν λεπτῶν μετὰ τῆς Ἀμερι-
κῆς, καὶ τίς οἶδε ἂν ποτε ὡς εὐρέθη τρόπος νὰ ἐκ-
τυπῶνται ταχύτατα αἰδέει· ἡμῶν, δὲν εὐρεθῇ καὶ
ἄλλος ἐπιταχύνων τὴν ἱκανότητα τοῦ νοῦς περὶ τὸ
τίκτειν αὐτά;

Ἀλλ' ἕως οὗ φθάσῃ, ἐάν ποτε φθάσῃ, ἡ μακ-
ρία ἐκείνη ἐποχὴ, ἃς ἐξακολουθῶμεν καλλιεργούν-
τες τὸν νοῦν ἡμῶν διὰ τῆς παιδείας, μεταχειριζό-
μενοι τὰς καταλληλοτέρας πρὸς ταῦτα μεθόδους.
Καταλληλοτέρας δὲ μεθόδους ἐννοοῦμεν ἐκείνας
αἰτίνας καὶ εὐκολώτερον, καὶ εὐστοχώτερον, καὶ
ταχύτερον ὁδηγοῦσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τέλος ὃ προτι-
θέμεθα. Ὑπάρχει τις τάξις ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἡ πο-
λυαριθμωτέρα, ἥτις ὑποχρεομένη παρὰ τοῦ νόμου
νὰ γυμνάζεται περὶ τὸ ἀναγινώσκειν καὶ γράφειν
καὶ ἀριθμεῖν, ἔχει ἀνάγκην νὰ ἐκμάθῃ ταῦτα πάντα

ὅσον οἷόν τε τάχιον, ἵνα ἐπιδοθῇ εἰς ἔργα βιοπορι-
στικά.

Πρὸς τοῦτο φαίνεται ἡμῖν ἀρμοδιατάτη ἡ ταχυ-
μαθητικὴ τοῦ K. Κοκκῶν. Ὁ συγγραφεὺς οὐ μόν-
ον ἐν Εὐρώπῃ παρετήρησεν ἐπιμελῶς τοὺς τρόπους
τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ μα-
κρὸν χρόνον, ὡς διευθύνων τὰ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύ-
σεως τοῦ κράτους· ὅθεν εἰς τὴν θεωρίαν προσέθετο
τὴν πείρην· ἀμφοτέρων δὲ τούτων προῖον εἶναι τὸ
σύγγραμμά ὃ ἀναγγέλλομεν. Τὰ προλεγόμενα αὐ-
τοῦ ἀποδεικνύουσι νοῦν σκερθέντα καὶ μελετήσαντα.
ἀλλὰ καὶ καρδίαν φιλοπάτριδα μαρτυροῦσι λέγοντα·
ὅτι ὑπὲρ τὰς 18 χιλ. ἀντίτυπα ἐκ τῶν συγγραμ-
μάτων ἃ ἐξεδόθησαν παρεχωρήθησαν ἐπ' αὐτοῦ
δωρεάν.

ΔΙΔΩΡΑ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ. Πλὴν τοῦ παρ-
θεναγωγείου τῆς φιλεκπαιδευτικῆς ἐταιρείας, αἱ Ἀθη-
ναι ἐπασχον ἑλλειψίν σχολείου κορασίων Ἑλληνι-
κοῦ, ἐπὶ εὐρυτέρων βάσεων τεθεμελιωμένου ἢ τὰ
λοιπὰ δημοτικὰ καὶ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια τὰ
προσδιωρισμένα εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ φύλου τούτου.
Ἀλλὰ τὴν ἐπαισθητὴν ταύτην ἑλλειψίν ἀνέλαβον
νὰ θεραπεύσωσι πρό τινων μῆνων οἱ KK. Δανιὴλ
καὶ Ἀσπασία Σουρμελή, καθιδρύσαντες παρθενα-
γωγεῖον, ἐν ᾧ γίνονται δεκταὶ τρόφιμοι, ὑποτρόφι-
μοι καὶ ἑξωθεν φοιτῶσαι κόραι, καὶ διδάσκονται
τὰ ἐφεξῆς μαθήματα Ἡθικὴ κατὰ Χριστὸν, Ἱερὰ
ἱστορία καὶ κατ'ἐχρηστίας, Ἑλληνικὰ, Γαλλικὰ, Ἀγ-
γλικὰ, Γερμανικὰ, Γεωγραφία πολιτικὴ, φυσικὴ
καὶ μαθηματικὴ, Ἱστορίαι Ἑλληνικὴ καὶ γενικὴ,
Ἀριθμητικὴ καὶ ἀρχαὶ Γεωμετρίας, Ὁδηγὸς τῆς ἀλ-
ληλοδιδασκαλικῆς μεθόδου μετ' ἐφαρμογῆς, Καλλι-
γραφία, Μουσικὴ φωνητικὴ καὶ διὰ κυμβάλου, χει-
ροτεχνήματα καὶ οἰκιακὴ οἰκονομία.

Καὶ ἀγαπῶμεν μὲν νὰ βλέπωμεν τὰς Ἑλληνίδας
συγκροτούμενας δι' ὅλων τῶν μαθημάτων τούτων,
ἀλλὰ προτιμῶμεν πάντων τῶν ἄλλων τὸ πρῶτον
καὶ τὸ τελευταῖον τὴν ἠθικὴν δηλαδὴ καὶ τὴν
οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Εἰς τὴν ἀκριβὴ τῶν δύο τού-
των διδασκαλίαν ἐπικαλούμεθα ὅλην τὴν ἐπιμέ-
λειαν τῶν διευθυντῶν. Εἰς τὴν πτωχὴν κοινωνίαν
τῆς Ἑλλάδος εἰσέχθη ἤδη δυστυχὴς ἡ πολυτέ-
λεια· προσοχὴ πρὸς Θεοῦ μὴ πρὸς τὴν ψῶραν ταύ-
την τοῦ πολιτισμοῦ εἰσάχθη καὶ ἡ κηκοθήκη. Καὶ
μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν ἔχουσιν ὑπὸ δουλείαν δικ-
στέφουσιν τὰ ἔθνη· ἀλλ' εἶχον καὶ παραδόσεις χρη-
στοθείας καὶ ἀρετῆς, τὰς ὁποίας ἂς φιλοτιμηθῶ-
μεν νὰ τηρήσωμεν ἀλωβήτους ὅπως ἀρχαῖον αὐτάς
εἰς ἡμᾶς.

ΑΕΡΙΟΝ (gas): Ὡς πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἀνακα-
λύψεις οὕτω καὶ τὸ αἶριον ἐφευρέθη κατὰ τέχνην.
Ἐν τῇ ἀνθρακωρυφαίᾳ τῆς Ἀγγλίας, ἡσθάνθη-
σαν, ἐνῶ εἰργάζοντο οἱ μεταλλευταί, ὑπὲρ τοῦς
φαγοὺς αὐτῶν πρὸς τὴν ἀνάγκην ἀγνώστον ὁρμήν ἐ-